

änderung im normalen Zustande des Gemüths, Alteration, Aufregung MBH. 13, 2322. R. 1, 9, 45 (44 GORR.). ग्रामपतिरिपुत्रासत्तुदो Spr. (II) 974. भय° RĪĀ-TAR. 8, 1294. 1360 (am Ende eines adj. comp.). — d) Wechsel der Gesinnung, Feindseligkeit, feindseliges Benehmen: भवतः (so ist wohl zu lesen) प्रति MBH. 2, 854. fg. HARIV. 4274. शात्त° adj. KATHĀS. 68, 20, 70, 73. कृत्वास्मै वक्तुं वैकृतम् 79, 2. भवैकृता adj. 123, 24. RĪĀ-TAR. 4, 707. 6, 215. 8, 1644. 2497. — Vgl. अङ्ग°.

वैकृतवत् (von वैकृत n.) adj. entsteht, krankhaft erregt: द्वेषादि° Spr. (II) 3029.

वैकृति f. in बुद्धि° MBH. 10, 116 fehlerhaft für °वैकृत n., wie die ed. Bomb. liest.

वैकृतिक (von विकृति) adj. der Veränderung unterworfen, = नैमित्तिक WILSON, SĪMĀHJAK. S. 141. fg. im Text 43 alle Autt. fehlerhaft für वैकृत (so bei LASSEN corrigirt), wie das Metrum zeigt.

वैकृत्य (von विकृत) n. 1) Umwandlung, Veränderung: मनसः R. 5, 14, 59. zum Schlechtern, Verschlimmerung, Ausartung: चातुर्वर्ण्यस्य HARIV. 11311. — 2) eine unnatürliche Erscheinung, portentum MBH. 16, 232. VARĀH. BṚH. S. 46, 30. 88. — 3) eine feindselige Gesinnung R. 5, 85, 22. — 4) = बहिर्मास Widerlichkeit ÇABDAR. im ÇKDr.

वैक्रात (von विक्रात) n. ein dem Diamant ähnlicher Edelstein RĪĀN. im ÇKDr.

वैक्रातक (von विक्रात) n. ein best. Mineral Verz. d. Oxf. H. 321, a, No. 761.

वैक्रिय (von विक्रिया) adj. auf Umwandlung beruhend, einer Umwandlung unterworfen: देह WILSON, Sel. Works I, 309. ÇATR. 2, 599. °कर्ण Ind. St. 10, 312, N. 2.

वैक्लव (von विक्लव) n. Befangenheit, Verwirrung, Kleinmuth BHĀG. P. 4, 11, 33. MĀRK. P. 61, 34.

वैक्लव्य (wie eben) n. 1) dass.: शोकवैक्लव्यकारक MBH. 1, 590. वैक्लव्यं परमं गत्वा 3, 2944. 7, 5412 (nach der Lesart der ed. Bomb., वैक्लव्य ed. Calc.). HARIV. 11036 (S. 791). R. 3, 27, 5. 66, 13. 4, 6, 6. 15, 6. 5, 9, 39. 6, 21, 33. 69, 19. MĀRK. 54, 24. Spr. 4626. ÇĀK. 81. 111, 3 (am Ende eines comp. f. ञ्). MĀLATĪM. 142, 7. KATHĀS. 101, 271. BHĀG. P. 1, 6, 19. 13, 33. 42. 3, 15, 25. 4, 26, 18. 9, 19, 26. 10, 17, 25. 66, 37. MĀRK. P. 122, 15. मनो° MBH. 1, 591. चित्त° 10, 112 (nach der Lesart der ed. Bomb.). SĀH. D. 76, 2. इष्टनाशादिभिश्चेतवैक्लव्यम् 75, 21. अ° KATHĀS. 18, 309. सवैक्लव्यम् adv. MĀLATĪM. 164, 7. PRAB. 90, 1. Verz. d. Oxf. H. 142, a, No. 290, Z. 6. — 2) Gebrechlichkeit, Schwäche: सर्गवैक्लव्ययुक्तेन गात्रेण BHARATA beim Schol. zu ÇĀK. 60, 11. wohl fehlerhaft für वैक्लव्य.

वैक्लव्यता f. = वैक्लव्य 1): साहं तद्दर्शनाद्राम कामवैक्लव्यतां गता R. 3, 23, 40.

वैर्न adj. = विता शीलमस्य gaṇa कृत्वादि zu P. 4, 4, 62.

वैखरो f. Bez. eines best. Lautes WEBER, RĀMAT. UP. 335. fg. Comm. zu BHĀG. P. 10, 85, 9. MĀRĀBHĪSHJA S. 26, 1 v. u.

वैखान als Bein. Vishṇu's MBH. 13, 7055.

वैखानस (von विखानस) 1) m. pl. Bez. einer Art von Ṛshi PAÑĀV. BR. 14, 4, 7. TAITT. ĀR. 1, 23, 3. MBH. 1, 7683. 13, 4126. 4323. HARIV. 4333. R. 1, 51, 27. 3, 10, 2. 39, 30. 4, 40, 60. 44, 40. KARAKA, Einl. BHĀG. P. 3, 12, 43. Verz. d. Oxf. H. 310, a, 80. शतं वैखानसाः Liedverfasser von RV. 9,

66. अङ्गिरसः Ind. St. 3, 237, a. °मते स्थितः M. 6, 21. वैखानसाग्रम MBH. 5, 3831. °ग्रोतसूत्र Ind. St. 9, 175. °सूत्र Verz. d. Oxf. H. 270, b, 46. वैखानसाचार्य Ind. St. 1, 82. Bez. best. Sterne am Himmel VARĀH. BṚH. S. 48, 67. — 2) m. ein Brahmane im 3ten Lebensstadium, der das Haus verlassen hat und in den Wald gezogen ist; Einsiedler TRIK. 2, 7, 2. H. 809. HALĀJ. 2, 239. VAIĀ. beim Schol. zu BHATT. 3, 46. = अकृष्टपच्यवृत्ति R. ed. GORR. Bd. III, S. 467. — RAGH. 14, 28. ÇĀK. 6, 17. UTTARAR. 11, 19 (16, 5). 72, 9 (93, 5). PRAB. 43, 6. 44, 7. BHATT. 3, 46. °सुसंमत (तपस्) BHĀG. P. 4, 23, 4. — 3) m. patron. des Vamra RV. ANUKA. des Pūruhanman PAÑĀV. BR. 14, 9, 29. — 4) m. pl. Bez. einer best. Vishṇu'sischen Secte WILSON, Sel. Works I, 15. fg. Verz. d. Oxf. H. 248, a, 15. 31. वैखानसाध्यागमाः Verz. d. B. H. No. 1025. — 5) N. pr. eines Autors (m.) oder Titel eines Werkes (n.) Verz. d. B. H. No. 941. Verz. d. Oxf. H. 279, b, 4. 5. — 6) adj. zu den Vaikhānasa oder zu einem Einsiedler in Beziehung stehend, ihnen zukommend u. s. w.: सरम् MBH. 13, 7280 (वि मानसं ed. Bomb.). HARIV. 12852. R. 4, 44, 42. सामन् Ind. St. 3, 237, a. TS. 7, 1, 4, 3. PAÑĀV. BR. 14, 4, 6. LĪTĪ. 7, 3, 15. 9, 13. मार्ग R. 2, 52, 65. व्रत ÇĀK. 26. तत्र das Tantra der Vaikhānasa genannten Secte BHĀG. P. ed. BURN. I, xcvi.

वैखानसि m. patron. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 58, 3 v. u.

वैगलेय adj.: गण N. einer best. Sippe böser Geister HARIV. 12867.

वैगुण्य (von विगुण) n. fehlerhafte oder mangelhafte Beschaffenheit: स्पर्श° SUÇA. 1, 49, 11. 91, 6. अनिल° 2, 47, 21. शिरसः 91, 18. KĀTJ. ÇA. 1, 6, 14 (अ°). Comm. 133, 14 (अ°). दर्शपूर्णमासयोः ĀÇV. ÇA. 12, 4, 14. स्था-नकर्ण° ÇĀK. zu KĀND. UP. S. 33. वर्षास्ववैगुण्यरहित (वेद) KULL. zu M. 2, 144. तन्मनः Mangelhaftigkeit der Geburt so v. a. niedrige Herkunft M. 10, 68. Mangelhaftigkeit, Fehlerhaftigkeit, Schlechtigkeit von Personen MBH. 1, 4283. 9, 3435. 12, 10655. R. 3, 45, 9. Spr. 1854. so v. a. Ungeschicklichkeit: प्राज्ञकस्य M. 8, 293.

वैप्रहि von विप्रह gaṇa सुतंगमादि zu P. 4, 2, 80.

वैप्रि von विप्र ebend.

वैप्रैय m. patron. von विप्र gaṇa शुभ्रादि zu P. 4, 1, 123.

वैघस (von विघस) m. N. pr. eines Jägers HARIV. 1206.

वैघसिक (wie eben) adj. von Speiseüberresten lebend MBH. 14, 2852 nach der Lesart der ed. Bomb., वैघसिक ed. Calc.

वैघात्य n. nom. abstr. von विघातिन् gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5, 1, 124.

वैङ्गि m. patron. gaṇa तौत्त्वत्यादि zu P. 2, 4, 61. pl. 66. Schol. — Vgl. वैकि.

वैङ्गि m. patron. (प्राच्यगोत्र); pl. वैङ्गीयाः P. 4, 2, 113. Schol.

वैङ्ग्य N. pr. eines Gebietes LIA. II, 955.

वैचतपय (von विचतपा) n. Erfahrungheit, das Bewandertsein, Geschicklichkeit BHAR. NĪṬJAC. 19, 130. धर्मार्थकाममोक्षेषु कलासु च Spr. (II) 3122. अति° DAÇAK. 86, 12.

वैचित्य (von 2. विचित) n. Geistesverwirrung, Geistesabwesenheit DHĀTUP. 26, 89. SUÇA. 2, 230, 12. MĀLATĪM. 36, 9. 46, 12. 66, 16 (an den beiden letzten Stellen fehlerhaft वैचित्र्य). DAÇAR. 4, 74. Hier und da fälschlich वैचित्य geschrieben.

वैचित्र (von विचित्र) 1) n. Seltsamkeit, Absonderlichkeit, Wunderbar-